

บทที่ 2

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างประชากร

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เป็นนิสิตระดับปริญญาตรี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2526 ซึ่งผู้วิจัยสุ่มจากผู้ที่สนใจและอาสาสมัครเข้าร่วมกลุ่ม 61 คน เป็นชาย 35 คน หญิง 26 คน ผู้วิจัยแยกรายชื่อผู้สมัครออกเป็นเพศหญิงและเพศชาย แล้วจึงสุ่มกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธี Random Assignment สับฉลากรายชื่อเพศหญิงขึ้นมา 14 คน สับฉลากอีกครั้งแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 7 คน กลุ่มควบคุม 7 คน ส่วนเพศชายก็ใช้วิธีการเช่นเดียวกัน ได้กลุ่มทดลอง 14 คน เป็นชาย 7 คน หญิง 7 คน และกลุ่มควบคุม 14 คน เป็นชาย 7 คน หญิง 7 คน แต่ก่อนที่จะถึงวันนัดหมายประชุมกลุ่ม สมาชิกชายในกลุ่มทดลองไม่สามารถเข้าร่วมกลุ่มได้ 1 คน และในวันนัดหมายทำแบบวัดความเครียดส่วนบุคคลครั้งทดลองหลังการทดลอง (posttest) สมาชิกชายในกลุ่มควบคุมไม่มาตอบแบบวัด 1 คน จึงทำให้กลุ่มทดลองเหลือ 13 คน เป็นชาย 6 คน หญิง 7 คน และกลุ่มควบคุมเหลือ 13 คน เป็นชาย 6 คน หญิง 7 คน รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 26 คน ในการเลือกกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยก็เพื่อสะดวกในการติดป้ายประกาศรับสมัครผู้ที่ จะเข้าร่วมกลุ่ม และการที่ผู้วิจัยให้กลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมมีเพศชายและเพศหญิงเท่าเทียมกันก็เพื่อควบคุมตัวแปรทางเพศให้มีความเท่าเทียมกันมิให้กลุ่มใดกลุ่มหนึ่งมีเพศใดเพศหนึ่งมากเกินไป

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบวัดความเครียดส่วนบุคคล ผู้วิจัยสร้างขึ้นครอบคลุมลักษณะของบุคคลที่มีความเครียดส่วนบุคคลซึ่ง ดูสม ชูพัช (Duane Schultz) ได้ศึกษาจากแนวคิดของคาร์ล อาร์ โรเจอร์ส (Carl R. Rogers) และเฟรดเดอริค เอส เพลิร์ล (Federick S. Perls) และได้รวบรวมเสนอไว้ในหนังสือ Growth Psychology : Models of the Healthy Personality (Schultz 1977 : 24-38, 121-142) ซึ่งผู้วิจัยได้วิเคราะห์เนื้อหา

แล้วแบ่งออกได้เป็น 8 ด้านด้วยกันคือ 1) รับรู้ความเป็นจริงของตนเอง 2) มีความกล้าที่จะเปิดเผยตนเองอย่างแท้จริง 3) มีชีวิตอยู่ในปัจจุบันขณะ 4) มีความมั่นคงในจิตใจ 5) ให้ความสำคัญของตัวเอง 6) รับรู้สิ่งต่าง ๆ ตามความเป็นจริง 7) มองชีวิตอย่างมีคุณค่าและมีความหมาย 8) ยอมรับและเข้าใจผู้อื่นอย่างแท้จริง

ลักษณะของเครื่องมือ

1. เครื่องมือนี้เป็นแบบวัดมาตราส่วนประมาณค่าแบบลิเคิร์ต (The Likert Type Scale) มี 6 ระดับ ตั้งแต่ 6 จนถึง 1 ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับลักษณะความเจริญส่วนบุคคล 8 ด้าน โดยแต่ละด้านประกอบด้วยจำนวนข้อความดังนี้คือ

1.1 รับรู้ความเป็นจริงของตนเอง 12 ข้อความ เป็นข้อความที่มีความหมายไปในทางบวก 5 ข้อ และข้อความที่มีความหมายไปในทางลบ 7 ข้อ

1.2 มีความกล้าที่จะเปิดเผยตนเองอย่างแท้จริง 12 ข้อความ เป็นข้อความที่มีความหมายไปในทางบวก 5 ข้อ และข้อความที่มีความหมายไปในทางลบ 7 ข้อ

1.3 มีความมั่นคงในจิตใจ 12 ข้อ เป็นข้อความที่มีความหมายไปในทางบวก 3 ข้อ และข้อความที่มีความหมายไปในทางลบ 9 ข้อ

1.4 มีชีวิตอยู่ในปัจจุบันขณะ 12 ข้อความ เป็นข้อความที่มีความหมายไปในทางบวก 1 ข้อ และข้อความที่มีความหมายไปในทางลบ 11 ข้อ

1.5 ให้ความสำคัญของตัวเอง 12 ข้อความ เป็นข้อความที่มีความหมายไปในทางบวก 3 ข้อ และข้อความที่มีความหมายไปในทางลบ 9 ข้อ

1.6 รับรู้สิ่งต่าง ๆ ตามความเป็นจริง 12 ข้อความ เป็นข้อความที่มีความหมายไปในทางบวก 4 ข้อ และข้อความที่มีความหมายไปในทางลบ 8 ข้อ

1.7/ มองชีวิตอย่างมีคุณค่า มีความหมาย 12 ข้อความ เป็นข้อความที่มีความหมายไปในทางบวก 1 ข้อ และข้อความที่มีความหมายไปในทางลบ 11 ข้อ

1.8 ยอมรับและเข้าใจผู้อื่นอย่างแท้จริง 12 ข้อความ เป็นข้อความที่มีความหมายไปในทางบวก 5 ข้อ และข้อความที่มีความหมายไปในทางลบ 7 ข้อ

รวมข้อความในแบบวัดทั้งหมด 96 ข้อความ เป็นข้อความที่มีความหมายไปในทางบวก 27 ข้อ และข้อความที่มีความหมายไปในทางลบ 69 ข้อ

2. วิธีการตอบ ให้ผู้ตอบอ่านข้อความแต่ละข้อ แล้วพิจารณาว่าข้อความนั้นตรงกับสภาพที่แท้จริงในระดับมากน้อยเพียงใด แล้วเลือกขีดเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับระดับความรู้สึกของตน โดยถือเกณฑ์ดังนี้

หมายเลข 6 เมื่อผู้ตอบรู้สึกว่าย่ข้อความนั้นตรงกับตนเอง มากที่สุด

หมายเลข 5 เมื่อผู้ตอบรู้สึกว่าย่ข้อความนั้นตรงกับตนเอง มาก

หมายเลข 4 เมื่อผู้ตอบรู้สึกว่าย่ข้อความนั้นตรงกับตนเอง ค่อนข้างมาก

หมายเลข 3 เมื่อผู้ตอบรู้สึกว่าย่ข้อความนั้นตรงกับตนเอง ค่อนข้างน้อย

หมายเลข 2 เมื่อผู้ตอบรู้สึกว่าย่ข้อความนั้นตรงกับตนเอง น้อย

หมายเลข 1 เมื่อผู้ตอบรู้สึกว่าย่ข้อความนั้นตรงกับตนเอง น้อยที่สุด

ตัวอย่าง

ข้อ	ข้อความ	6	5	4	3	2	1
1.	ฉันเป็นคนเปิดเผย						
2.							

13. การตรวจให้คะแนน ข้อความในแบบวัดนี้มีอยู่ 2 ลักษณะ คือ ถ้าผู้ตอบตอบข้อความที่มีความหมายไปในทางบวกโดยขีดเครื่องหมายลงในช่องหมายเลข 6 จะได้ 6 คะแนน ขีดเครื่องหมายลงในช่องหมายเลข 5 จะได้ 5 คะแนน ขีดเครื่องหมายลงในช่องหมายเลข 4 จะได้ 4 คะแนน ขีดเครื่องหมายลงในช่องหมายเลข 3 จะได้ 3 คะแนน ขีดเครื่องหมายลงในช่องหมายเลข 2 จะได้ 2 คะแนน ขีดเครื่องหมายลงในช่องหมายเลข 1 จะได้ 1 คะแนน และถ้าผู้ตอบตอบข้อความที่มีความหมายไปในทางลบ โดยขีดเครื่องหมายลงในช่องหมายเลข 6 จะได้ 1 คะแนน ขีดเครื่องหมายลงในช่องหมายเลข 5 จะได้ 2 คะแนน ขีดเครื่องหมายลงในช่องหมายเลข 4 จะได้ 3 คะแนน ขีดเครื่องหมายลงในช่องหมายเลข 3 จะได้ 4 คะแนน ขีดเครื่องหมายลงในช่องหมายเลข 2 จะได้ 5 คะแนน ขีดเครื่องหมายลงในช่องหมายเลข 1 จะได้ 6 คะแนน

4. การคิดคะแนนรวม คะแนนรวมคิดโดยการรวมคะแนนทั้ง 96 ข้อของผู้ตอบแบบวัดเข้าด้วยกัน เป็นคะแนนความเจริญส่วนบุคคลของผู้ตอบแต่ละคน

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างเครื่องมือด้วยขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาลักษณะความเจริญส่วนบุคคลตามแนวคิดของ คาร์ล อาร์ โรเจอร์ส (Carl R. Rogers) และเฟรดเดอริก เอส เพิร์ล (Federick S. Perls) อย่างละเอียดจากหนังสือ Growth Psychology Models of the Healthy Personality (Schultz 1977) อีกทั้งศึกษาเพิ่มเติมในลักษณะความเจริญส่วนบุคคลแต่ละด้าน จากเอกสาร ตำราจิตวิทยาเล่มอื่น เช่น Personality and Personal Growth (Fadiman & Frager, 1976) Disclosing Man to Himself (Jourard, 1968) Healthy Personality : An Approach From the Viewpoint of Humanistic Psychology (Jourard, 1974) On Becoming a Person (Rogers, 1961) ฯลฯ

2. สร้างข้อความที่เกี่ยวข้องกับลักษณะความเจริญส่วนบุคคลทั้ง 8 ด้าน ให้อ้างอิงจำนวนข้อความที่มีความหมายไปในทางบวก และจำนวนข้อความที่มีความหมายไปในทางลบ ใกล้เคียงกัน

3. ตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดความเจริญส่วนบุคคลด้วยวิธีดังนี้

3.1 นำข้อความที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่านคือ รองคณบดีตราจารย์ สุภาพรรณ โคตรฉวี รองคณบดีตราจารย์วิชัย ทรัพย์มี อาจารย์ ดร.สิน แบริ ผู้ช่วยคณบดีตราจารย์ ดร.โสรัจ โพรแก้ว และอาจารย์สมบัติ ตาปัญญา ตรวจสอบความแม่นยำเชิงเนื้อหา (Content Validity) และนำข้อความเหล่านี้มาปรับปรุงแก้ไขให้ได้จำนวนข้อความที่ดังนี้

228 ข้อ

3.2 แบ่งจำนวนข้อความ 228 ข้อ ออกเป็นแบบวัด 3 ชุด โดยแต่ละชุด ประกอบด้วยข้อความที่ครอบคลุมลักษณะความเจริญส่วนบุคคลทั้ง 8 ด้าน และจำนวนข้อความในแต่ละ

ละค่านของแต่ละชุดจะมีจำนวนใกล้เคียงกัน แบบวัดชุดที่ 1 ประกอบด้วยข้อความ 75 ข้อ
แบบวัดชุดที่ 2 ประกอบด้วยข้อความ 76 ข้อ แบบวัดชุดที่ 3 ประกอบด้วยข้อความ 77 ข้อ

3.3 นำแบบวัดแต่ละชุดไปทดลองใช้กับนิสิตปริญญาตรี คณะครุศาสตร์
คณะวิทยาศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ และคณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย ได้แบบวัดที่สมบูรณ์กลับคืนมาดังนี้ แบบวัดชุดที่ 1 140 ชุด แบบวัดชุดที่ 2
149 ชุด แบบวัดชุดที่ 3 145 ชุด นำข้อมูลในแต่ละชุดมาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก
ด้วยวิธีทดสอบค่าที (t-test) ครอบคลุมที่มีคะแนนสูงและกลุ่มที่มีคะแนนต่ำร้อยละ 27
ของข้อมูลในแต่ละชุด คัดเลือกเฉพาะข้อที่มีค่าที่ตั้งแต่ 1.96 ขึ้นไปที่ระดับความมีนัยสำคัญ
0.05

3.4 นำข้อความที่คัดเลือกได้ในแต่ละด้านมาคัดเลือกอีกครั้งโดยนำข้อ
ความที่มีค่าที่สูงสุดเรียงลำดับลงมาจำนวน 12 ข้อในแต่ละด้านมารวมกันเป็นแบบวัดฉบับ
ใหม่ที่มีจำนวน 96 ข้อ นำแบบวัดฉบับนี้ไปทดลองใช้กับนิสิตปริญญาตรีที่ลงทะเบียนเรียน
วิชาจิตวิทยาทั่วไป (General Psychology) วิชามนุษยสัมพันธ์ (Human Relation)
และวิชาสุขภาพจิต (Mental Health) ของภาควิชาจิตวิทยา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย ได้แบบวัดที่สมบูรณ์กลับคืนมา 177 ชุด

3.5 หาค่าความเชื่อถือได้ (Reliability) ของแบบวัดทั้งฉบับ
ด้วยการวิเคราะห์ความคงที่ภายใน (internal consistency) ด้วยการใช้อัตราสหสัมพันธ์
อัลฟา (Cronbach Alpha) ได้ค่าความเชื่อถือได้ของแบบวัดฉบับนี้เท่ากับ 0.946

ขั้นตอนในการวิจัย

ผู้วิจัยได้จัดขั้นตอนในการดำเนินงานวิจัยดังนี้

1. ขั้นเตรียมการทดลอง

1.1 ประกาศรับสมัครผู้ที่สนใจจะเข้าร่วมกลุ่มในการวิจัยโดยขอความร่วมมือ
จากยรมรมลิตศึกษา ติดประกาศรับสมัครผู้ที่สนใจจะเข้าประสบการณ์กลุ่มบริเวณรอบ ๆ มหาวิทยาลัย

ใช้เวลาในการรับสมัคร 2 อาทิตย์ ไม่จำกัดจำนวน ผู้ที่สนใจจะเข้าร่วมกลุ่มลงชื่อที่บริเวณโต๊ะ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.โสริย์ โพรแก้ว ภาควิชาจิตวิทยา คณะครุศาสตร์ ผู้วิจัยจะให้รายละเอียดเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของกลุ่ม ลักษณะการดำเนินงานกลุ่ม และหมายกำหนดการต่าง ๆ ในการเข้าร่วมกลุ่มกับผู้ที่มาสมัครลงชื่อเข้ากลุ่ม

1.2 ผู้วิจัยแยกรายชื่อผู้สมัครออกเป็นเพศชายและเพศหญิง แล้วจึงสุ่มกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธี Random Assignment เลือกสมาชิกจำนวน 28 คน แบ่งออกเป็นกลุ่มทดลอง 14 คน เป็นชาย 7 คน หญิง 7 คน และกลุ่มควบคุม 14 คน เป็นชาย 7 คน หญิง 7 คน แต่ก่อนที่จะถึงวันนัดหมายประชุมกลุ่ม สุ่มอีกชายในกลุ่มทดลองไม่สามารถเข้าร่วมกลุ่มได้ 1 คน และในวันนัดหมายทำแบบวัดครั้งที่สองหลังการทดลอง (posttest) สุ่มอีกในกลุ่มควบคุมไม่มาทำแบบวัด 1 คน จึงทำให้กลุ่มทดลองเหลือ 13 คน และกลุ่มควบคุมเหลือ 13 คน รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 26 คน

1.3 ผู้วิจัยเตรียมอุปกรณ์บันทึกเสียง เพื่อใช้ในการบันทึกเสียงขณะเข้าร่วมกลุ่ม

2. ขั้นตอนเป็นการทดลอง

2.1 ผู้วิจัยนัดหมายให้กลุ่มตัวอย่างคือกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มาตอบแบบวัดความเครียดส่วนบุคคลในวันที่ 14 พฤศจิกายน 2526 ซึ่งเป็นวันก่อนการเข้าร่วมกลุ่มจิตสัมพันธ์

2.2 ผู้วิจัยและกลุ่มทดลองได้เข้าร่วมกลุ่มจิตสัมพันธ์ในระหว่างวันที่ 25-27 พฤศจิกายน 2526 ณ บ้านพักวิทยชนานารี ต.ชะอำ อ.ชะอำ จ.เพชรบุรี โดยใช้เวลาในการเข้ากลุ่มต่อเนื่องกันเป็นเวลา 3 วัน 2 คืน ส่วนกลุ่มควบคุมไม่มีการเข้ากลุ่มจิตสัมพันธ์

2.3 การเข้ากลุ่มจิตสัมพันธ์ของกลุ่มทดลองโดยปรกตินิยมชาติของกลุ่มนั้น จะมีพลังอยู่ในตัวของมันเองที่จะเลื่อนไหลไปตามกระแสของกลุ่ม ผู้นำกลุ่มเป็นเพียงผู้ชี้แนะ (facilitator) และรักษาทิศทางของกลุ่ม (keep direction) ให้เป็นไปตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ นั่นคือให้สมาชิกได้ใส่ใจสำรวจตนเองอย่างถ่องแท้เพื่อที่จะได้

รู้สึกและเข้าใจตนเองอย่างแท้จริง ผู้นำกลุ่มจะมีเป้าหมายให้ผู้กำหนดบทบาทหรือเป็นผู้ว่ากลุ่ม จะต้องทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แต่ในบางขณะ กระแสของกลุ่มอาจจะติดอยู่ในช่วงใดช่วงหนึ่ง ไม่สามารถที่จะเลื่อนไหลไปตามลำดับขั้นของกระแส เช่น สมาชิกยังไม่ไว้วางใจในกลุ่มเท่าใดนัก สมาชิกรู้สึกอึดอัดที่จะพูดถึงเรื่องเกี่ยวกับตนเอง สมาชิกส่วนใหญ่จะพูดแต่เรื่องไกลตัวซึ่งมีติดกรอบประโยชน์ให้สมาชิกได้ใส่ใจตนเองอย่างเต็มที่ ในภาวะเช่นนี้ผู้นำกลุ่มอาจจะใช้เทคนิควิธีการที่ไปค้นหา ทักษะในการสื่อสารและกิจกรรมบางกิจกรรมที่เหมาะสมกับสภาพการณ์ของกลุ่มในขณะนั้น เพื่อให้สมาชิกได้รู้สึกคุ้นเคย มีความรู้สึกสบายใจและไว้วางใจในสมาชิกของกลุ่ม ซึ่งจะช่วยให้สมาชิกมีความรู้สึกปลอดภัย และมีส่วนร่วมในการที่จะแสดงความรู้สึกนึกคิดต่าง ๆ ตามการรับรู้ของตนเองออกมาได้อย่างเต็มที่ ได้ใส่ใจสำรวจตนเองอย่างแท้จริง ในภาวะเช่นนี้กระแสของกลุ่มจะสามารถเลื่อนไหลไปตามลำดับขั้นจนสิ้นสุดกระแสของกลุ่ม ซึ่งจะทำให้บรรลุเป้าหมายของกลุ่มอย่างแท้จริง ซึ่งในการเข้ากลุ่มครั้งนี้ กระแสของกลุ่มได้ดำเนินไปดังนี้คือ สมาชิกที่มาเข้ากลุ่มมีคุณสมบัติในครั้งนี้อย่างไรก็ตามผู้รู้สึกกับมาก่อน ฉะนั้นก่อนที่จะขึ้นรถก็ได้มีการแนะนำตัวอีกครั้งหนึ่งหลังจากที่เลยแผนผังในพื้นที่ประชุมกลุ่มก่อน เข้ากลุ่มมีคุณสมบัติ 1 อาภิตย์ ที่ภาควิชาสัตววิทยา เพื่อตอบแบบวัดความเครียดส่วนบุคคลก่อนเข้ารับการศึกษา (pretest) ในช่วงขณะเดินทางจากกรุงเทพฯ ไประยอง ในระยะต้นของการเดินทางนั้น สมาชิกจึงนั่งกระแจะก็ง้อออกไปเป็นกลุ่มย่อย ๆ สมาชิกที่นั่งใกล้กันก็จะคุยกัน สมาชิกที่นั่งไกลออกไปก็จบบ้าง ไม่พูดจากับใคร สมาชิกชายจะเป็นผู้ที่ลุกไปพูดและทำความรู้สึกกับสมาชิกหญิงก่อนเสมอ สมาชิกชายจะทำความรู้สึกกับและพูดคุยสนิทสนมกันได้เร็วกว่าสมาชิกหญิงมาก สมาชิกส่วนใหญ่จะเป็นผู้ที่ไม่พอใจสัมพันธ์ดีมาก สังเกตได้จากที่ต่างคนต่างชวนกันคุย ซึ่งทำให้พวกเขา รู้สึกกันได้เร็วขึ้น มีความคุ้นเคยกันมากขึ้น ในช่วงระยะหลังของการเดินทาง สมาชิกเริ่มที่จะเป็นกันเองมากขึ้น มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและกัน สมาชิกหญิงเริ่มที่จะเดินเข้าไปคุยกับสมาชิกชายคนอื่นบ้าง มีการพูดคุยกระแจะเข้าเฝ้าแก่กัน ในขณะที่สมาชิกส่วนใหญ่เริ่มที่จะคุ้นเคยกัน มีสมาชิกบางคนที่นั่งคนเดียวไม่ยอมลุกจากที่ ไม่ค่อยพูดเท่าไรนัก นั่งอยู่คนเดียวเงียบเยียบตลอดระยะเวลาของการเดินทาง ในช่วงระยะเวลา 6 ชั่วโมงของการเดินทางนั้น สมาชิกส่วนใหญ่ทำความรู้สึกกันได้เร็วมาก มีปฏิสัมพันธ์ที่สนิทสนมและกันมากขึ้น สังเกตได้จากเมื่อไปถึงที่พักแล้ว สมาชิกต่างช่วยกันถือกระเป๋าในการซักห้องพัก เครื่องใช้ต่าง ๆ มีการตกลงแบ่งห้องพักกันเอง มีการแบ่งน้ำ แบ่งขนม ให้ซึ่งกันและกัน

เมื่อถึงช่วงที่เข้ากลุ่ม ภายหลังจากที่ผู้นำกลุ่มได้ชี้แจงวัตถุประสงค์ วิธีการดำเนินงานกลุ่ม และเวลาในการเข้ากลุ่มแต่ละช่วงตั้งแต่ช่วงแรกจนถึงช่วงสุดท้ายของวันสิ้นสุดกลุ่ม ให้สมาชิก ได้เข้าใจดีแล้ว ผู้นำกลุ่มก็ได้ให้สมาชิกแนะนำตัวเองอีกครั้งให้สมาชิกในกลุ่มได้รู้จักดีขึ้น โดย ให้สมาชิกเล่นอริการและตกลงกันเองว่าจะใช้อริการใด การที่ผู้นำกลุ่มเปิดโอกาสให้สมาชิก ได้ตกลงเลือกอริการแนะนำตนเองนั้นก็เนื่องจากเห็นว่าในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา สมาชิก ที่รู้จักกันพอสมควร จึงอยากเปิดโอกาสให้สมาชิกได้มีภาวะแสดงความคิดเห็นซึ่งกันและกัน มีความรู้สึกว่าเป็นเจ้าของกลุ่มอย่างแท้จริง มีความรับผิดชอบในกลุ่มของตน ภายใต กลุ่มสมาชิกก็ช่วยกันเล่นจนตกลงกันได้ว่าใครพร้อมที่จะแนะนำตัวก่อนก็แนะนำได้เลย และ เมื่อมีใครสงสัยอยากรู้อะไรก็ถามได้ แต่ถ้าคำถามนั้นผู้ถูกถามไม่อยากจะตอบก็บอกให้ คนถามได้รู้ได้ เมื่อถึงช่วงแนะนำตัว บรรดาควาคำในกลุ่มจับกันเป็นเวลานาน สมาชิกต่าง มองหน้าซึ่งกันและกัน และเมื่อสมาชิกแนะนำตัวเอง ประกาศว่าสมาชิกส่วนใหญ่จะแนะนำตัว เองได้ละเอียดยพอสมควร แต่ก็ยังมีสมาชิกบางคนแนะนำตัวเองเพียงสั้น ๆ สมาชิกคนอื่น ถามจึงค่อยตอบ เมื่อสมาชิกคนหนึ่งพูดจบก็จะจับเป็นเวลานานพอสมควร ในขณะที่สมาชิก คนหนึ่งพูดอยู่ จะมีสมาชิกอยู่ 2 คน ที่มักจะชวนพูดออกนอกเรื่อง ไม่ก็ชวนคนรอบข้างคุย ตลอดเวลา หรือไม่กี่สิ่งเหม่อลอยออกไปนอกหัวข้อ ในขณะทีสมาชิกแนะนำตัว ผู้นำกลุ่ม สังเกตพบว่าสมาชิกหญิงจะนั่งติดกันเป็นครึ่งวงกลม ส่วนสมาชิกชายก็เช่นเดียวกัน สมาชิก แต่ละคนจะนั่งห่างกันไม่ติดกันเท่าที่ควร สมาชิกจะนั่งระวังตัวกันอย่างมาก แม้ว่าสมาชิก ส่วนใหญ่จะเปิดเผยตัวเองพอสมควรแล้วก็ตาม จะมีสมาชิกอยู่ 4 คน ที่มีบทบาทมากที่สุด ในกลุ่มที่จะคอยชักชวนที่อยู่ และจะคอยแสดงความคิดเห็นอยู่เสมอ และเมื่อถึงช่วงที่เขา เหล่านี้แนะนำตัว เขาจะแนะนำตัวเองละเอียดมาก เมื่อสมาชิกแนะนำตัวเองครบทุกคน แล้วก็หยุดการเข้ากลุ่ม ปล่อยให้สมาชิกได้มีโอกาสพักผ่อนเล่นน้ำทะเล ในช่วงที่เปิดโอกาส ให้สมาชิกได้พักผ่อน เป็นตัวของตัวเองนั้น ผู้นำกลุ่มสังเกตเห็นว่าสมาชิกยังไม่รวมตัวกันมากนัก ยังแบ่งเป็นกลุ่มเล็กกลุ่มน้อย บางคนก็แยกตัวออกไปเดินคนเดียว สมาชิกยังไม่สนิทสนม กันเท่าที่ควร

ในช่วงกลางคืนของการเข้ากลุ่มนี้ ผู้นำกลุ่มใช้กิจกรรม Two Foot Square กับกิจกรรม Group Massage เนื่องจากเห็นว่าสมาชิกเหน็ดเหนื่อยมาจากการเดินทางพอสมควร ฮักประการหนึ่งห้องที่ใช้ในการเข้ากลุ่มนั้นเป็นห้องขนาดเล็ก ฉะนั้นกิจกรรมที่ใช้ถึง

ควรจะเป็นกิจกรรมที่สมาชิกจะได้มีโอกาส เคลื่อนไหวไปมาและเข้าให้สมาชิกตื่นเต้น สนุกสนาน ไม่ว่างนอน แต่ในขณะที่เดียวกันก็ต้องเป็นกิจกรรมที่เสริมสร้างให้สมาชิกได้รู้จักคุ้นเคยกันมากขึ้น มีความสัมพันธ์กันมากขึ้น ซึ่งจะทำให้สมาชิกมีความกล้าที่จะเป็นตัวของตัวเองมากขึ้น ในระหว่างที่ทำกิจกรรมทั้งสองนี้ สมาชิกให้ความร่วมมืออย่างมากในการทำกิจกรรมทั้งสองนี้ หลังจากที่ได้เสร็จสิ้นกิจกรรมแต่ละกิจกรรม ผู้ในกลุ่มก็เปิดโอกาสให้สมาชิกได้แสดงความรู้สึกนึกคิดจากการทำกิจกรรมนี้ จากกิจกรรมทั้ง 2 กิจกรรมนี้ ผู้ในกลุ่มสังเกตเห็นว่า สมาชิกมีความสัมพันธ์กันมากขึ้น กล้าที่จะแสดงความคิดเห็น ความรู้สึกของตนเองออกมามากขึ้น สมาชิกทุกคนมีความรู้สึกเป็นหนึ่งเดียวกับกลุ่ม มีความประหลาดใจในสมาชิกคนอื่น ๆ มาก พวกเขาที่มีความรู้สึกว่าการละเล่นของเขาทุก ๆ คน อย่างเช่นในกิจกรรม Two Foot Square มีสมาชิกชายคนหนึ่งบอกกับกลุ่มว่า "รู้สึกประหลาดใจในความร่วมมือและอบอุ่นมาก อบอุ่นใน 'ด้านจิตใจ'" และจากกิจกรรมนี้ สมาชิกในกลุ่มไม่รู้สึกแบ่งแยกว่า เน้นคือผู้ชาย เน้นคือผู้หญิง ต่างก็มีความรู้สึกว่าทุกคนเป็นเพื่อนกัน ซึ่งสมาชิกหญิงคนหนึ่งได้พูดขึ้นมาว่า "ประหลาดใจในความเสียสละคนละนิดละหน่อย พยายามกอดเบียดกัน พยายามรวมทุกคนให้เข้ากันได้ ไม่ว่าจะเปียกแค่ไหน และก็มีความสุขที่จะทำเช่นนั้นด้วย ไม้ที่ไม่เต็มใจ เต็มใจทำทุกคนและก็อบอุ่นใจมาก" จากกิจกรรมทั้ง 2 นี้ นอกจากสมาชิกมีความผูกพันกันมากขึ้น มีปฏิสัมพันธ์กันมากขึ้นแล้ว สมาชิกยังได้ข้อคิดต่าง ๆ จากการทำกิจกรรมนี้ด้วย มีสมาชิกชายคนหนึ่งได้บอกกับกลุ่มว่า "ได้เห็นว่าบางเรื่องบางอย่างเราก็คิดตรงส่งมากเกินไป บางครั้งสิ่งที่เรากิดอย่างนี้ แต่พอเราทำแล้วอาจไม่ยิ่งใหญ่มากมาย หรือ ธรรมดาเกินไป" หลังจากที่ได้แสดงความรู้สึกนึกคิดกับเพื่อนแล้วก็ได้เลือกผู้เป็นมิตรปิดกลุ่มในช่วงที่ 2 ของวันแรกในการเข้ากลุ่ม

ในระยะเวลาที่เข้ากลุ่มมาแล้ว 2 ช่วงนี้ ผู้ในกลุ่มสังเกตเห็นว่าสมาชิกมีความสัมพันธ์กันมากพอสมควร สมาชิกมีความเป็นตัวของตัวเองมากขึ้น สังเกตได้จากเมื่อเลิกกลุ่มในคืนนั้นแล้ว สมาชิกสับสนเป็นกลุ่มใหญ่ร้องเพลงด้วยกัน พูดคุยกระซิบเข้าเฝ้ากันมากขึ้น สมาชิกมีปฏิสัมพันธ์กันสูงมาก ผู้ในกลุ่มเห็นว่าสมาชิกมีความไว้วางใจกันมากแล้ว และสมาชิกแต่ละคนก็มีความเป็นตัวของตัวเองสูง โอกาสที่สมาชิกจะกล้าเปิดเผยตนเอง กล้าแสดงความรู้สึกนึกคิดก็ย่อมจะมากขึ้นด้วย ฉะนั้น ในวันรุ่งขึ้น ผู้ในกลุ่มจึงได้เสนอกิจกรรม

Road of Life ให้สมาชิกได้ทำกัน เพื่อที่จะให้สมาชิกได้เปิดเผยตนเองมากขึ้น ได้สำรวจตนเองอย่างแท้จริง ได้ประเมินตนเองจากสิ่งที่เป็นจริง ยอมรับความรู้สึก ความนึกคิด อุดมคติพฤติกรรมของตนเองทั้งทางด้านบวกและลบ และในขณะเดียวกันก็จะได้ประสบการณ์มากขึ้น จากการที่ได้ฟังถึงความรู้สึกนึกคิดของสมาชิกคนอื่น อันจะนำไปสู่การยอมรับและเข้าใจผู้อื่นมากขึ้นด้วย ในช่วงของการใช้กิจกรรมนี้ ปรากฏว่าสมาชิกได้เปิดเผยตนเองมากขึ้น สมาชิกได้มีโอกาสที่จะพิจารณาใส่ใจถึงตนเองอย่างมากและกล้าที่จะบอกกล่าวแก่สมาชิกคนอื่น เช่น มีสมาชิกหญิงคนหนึ่งได้บอกกับกลุ่มว่า "ฉันรู้สึกว่าอ้อมเป็นตัวของตัวเอง อ้อมยอมรับตัวเอง อ้อมรู้ว่า อ้อมมีข้อบกพร่องและข้อเสีย อ้อมยอมรับมัน" ในช่วงขณะที่สมาชิกได้เล่าถนนชีวิตของตนเองให้ผู้อื่นฟังนั้น มีสมาชิกบางคนที่มีสิ่งซึ่งขัดแย้งกับอยู่ในใจหรือมีเหตุการณ์บางเหตุการณ์ที่สมาชิกยังรู้สึกฝังใจอยู่ซึ่งก่อให้เกิดความไม่สบายใจ ผิดหวัง เสียใจ สมาชิกก็ได้พูดและเล่าให้ฟัง เช่น มีสมาชิกคนหนึ่งที่เขารู้สึกว่าเขามีปัญหาในเรื่องเพื่อนมากจนไม่สามารถจะแก้ไขได้ ผู้นำกลุ่มจึงได้ทำหน้าที่เป็นผู้ให้คำปรึกษา (Counselor) ภายในกลุ่มด้วยเพื่อช่วยให้สมาชิกได้ตระหนักถึงปัญหาและเข้าใจความรู้สึกที่แท้จริงของตนเอง จะนำไปสู่แนวทางในการเข้าใจตนเองและแนวทางในการแก้ไขปัญหาได้ด้วยตนเองอย่างแท้จริง ในขณะที่สมาชิกคนใดที่มีความสับสนไม่สามารถแก้ไขปัญหานั้น สมาชิกคนอื่นในกลุ่มทุกคนต่างก็ให้ความใส่ใจ ตั้งใจฟังอย่างเต็มที่ ต่างก็ให้คำปลอบใจ คำแนะนำ แก้คิดต่าง ๆ เพื่อให้สมาชิกคนนั้นจะได้เก็บไปคิดพิจารณาหาหนทางแก้ไขด้วยตนเองได้ เช่น สมาชิกชายคนหนึ่งรู้สึกเบื่อและเสียใจที่สภาพแวดล้อมในที่เรียนของเขาไม่มีการแข่งขัน ซึ่งเขาไม่สามารถจะแก้ไขได้เลย สมาชิกคนหนึ่งก็บอกกับเขาว่า "ผมว่าการทำใจจะเป็นการดีนะ เราเห็นสภาพนี้ เราแก้ได้เราแก้ แก้ไม่ได้ทำใจดีกว่า เราก็ปล่อยมันไป ช่างมัน ทำได้แค่นี้ไหนเอาแค่นั้น อยู่ที่ใจยังสู้กับมันนะ ผมว่าจะดีกว่า" สมาชิกที่มีความสับสนในใจ เมื่อได้พูดออกมาแล้วและมีคนให้กำลังใจ ให้ข้อคิดแก่เขา ผู้นำกลุ่มสังเกตเห็นว่า เขารู้สึกแจ่มใสมากขึ้น มีสมาชิกบางคนถึงกับขอบคุณสมาชิกในกลุ่มทุก ๆ คน และพูดออกมาว่า "โลมนี้ได้ความคิดอะไรจากพี่ ๆ มากเลย โลมได้ความคิดใหม่ ๆ มาก" กิจกรรม Road of Life นี้ ทำให้สมาชิกได้สำรวจใส่ใจตนเองอย่างมาก สมาชิกได้ตระหนักและเข้าใจตนเองอย่างแจ่มชัด และในการที่สมาชิกได้ฟังเรื่องราวของสมาชิกคนอื่นนั้น ทำให้เขายอมรับและเข้าใจผู้อื่นมากขึ้นด้วย จากการสังเกตเห็นว่าตลอดระยะเวลาในช่วงกิจกรรมนี้ สมาชิกต่างตั้งใจ ใส่ใจฟัง

เรื่องของคนมาก ไม่มีคำพูดที่แสดงถึงการประณามการตัดสินใจหรือการไม่ยอมรับในสมาชิกเลย กิจกรรมนี้ได้เข้ามาเรื่อยจนล่วงเลยเวลาไปจนถึงบ่าย ผู้นำกลุ่มจึงขอให้กลุ่มยุติไว้ชั่วคราวเพื่อที่จะไปพักผ่อน รับประทานอาหารกลางวัน ในช่วงที่เลิกกลุ่มไปกินข้าวนี้ สมาชิกบางคนยังเข้าไปแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมเพื่อช่วยให้สมาชิกที่มีปัญหาได้สบายใจมากขึ้น พอมาถึงเวลานี้ กลุ่มมีความผูกพันกันมากขึ้นอย่างเห็นได้ชัดเจน

พอช่วงบ่ายของการเข้ากลุ่ม ผู้นำกลุ่มสังเกตเห็นว่าสมาชิกบางคนเหนื่อยมาก เพราะเคยยืนอยู่ในกลุ่มหลายชั่วโมง ถ้าจะต่อกิจกรรม Road of Life ก็อาจจะทำให้สมาชิกเครียดมากขึ้น ความสนใจใส่ใจที่มีต่อกลุ่มก็จางน้อยลง ผู้นำกลุ่มจึงทำกิจกรรม Trust Walk ให้ทำเพื่อสมาชิกจะได้ผ่อนคลาย ได้เปลี่ยนใจไปมาบ้าง หลังจากนั่งอยู่ในกลุ่มเป็นเวลานาน อีกประการหนึ่งจะเป็นการเปิดโอกาสให้สมาชิกได้แสดงความรัก ความใส่ใจที่มีต่อกันมากขึ้น ซึ่งจะช่วยให้สมาชิกเกิดความอบอุ่น ช่วงขณะที่ทำกิจกรรมนี้ ผู้นำกลุ่มสังเกตเห็นว่า สมาชิกแต่ละคนจะหมั่นถามในตัวของตนอย่างมาก จะคอยเอาใจใส่ระมัดระวังอย่างมากที่จะไม่ให้ตัวของตนได้รับอันตราย หลังจากเสร็จจากทำกิจกรรมแล้ว สมาชิกก็ได้เล่าถึงความรู้สึกนึกคิดที่ได้จากการทำกิจกรรมนี้ ปรากฏว่าสมาชิกที่ไม่ค่อยจะพูดเท่าไรนักกลับแสดงความรู้สึกออกมาอย่างมาก เขารู้สึกประทับใจในเพื่อนที่คู่กับเขามาก รู้สึกรักและอยากจะทำอะไรขอบคุณเขา ถึงกับมีสมาชิกคนหนึ่งพูดออกมาว่า "ไม่เคยรู้สึกประทับใจและเต็มใจมากเท่าครั้งนี้เลย" สมาชิกมีความประทับใจในกิจกรรมนี้มาก หลังจากที่ได้แสดงความคิดเห็นจนเพียงพอแล้ว ผู้นำกลุ่มก็เปิดโอกาสให้สมาชิกได้พักผ่อน ได้เล่นน้ำทะเลบ้าง สมาชิกเกือบทุกคนจะเล่นกันเป็นกลุ่ม มีสมาชิกอยู่คนหนึ่งที่มีมักจะชอบอยู่ตามลำพังคนเดียว เมื่อไรที่สมาชิกคนอื่นเห็นเขาอยู่ตามลำพังก็มักจะเข้าไปคุยกับเขา ชวนเขาเล่นอยู่เล่นมอ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความผูกพันที่มีต่อกันมาก

เนื่องจากกิจกรรม Road of Life ยังมีสมาชิกบางคนที่ยังไม่ได้เล่าถึงถนนชีวิตของตนอีก 3 คน ผู้นำกลุ่มจึงได้ทำกิจกรรมนี้ต่อในช่วงเย็นนั้น เมื่อถึงสมาชิกคนสุดท้ายที่จะเล่าถึงถนนชีวิตของตนเองนั้น สมาชิกก็แสดงความรู้สึกไม่อยากจะเล่า เขาให้เหตุผลว่าไม่เคยเล่าเรื่องชีวิตของตนให้ใครฟังและไม่ชอบเล่าด้วย ชอบแต่จะใช้วิธีเขียนหรือใช้รูปมากกว่า สมาชิกคนอื่นต่างก็ปลอบใจและเสนอความคิดเห็นให้เขา เช่นมีสมาชิกหญิงคนหนึ่งได้บอกกับ

เขาว่า "บางทีสิ่งที่เราไม่ชอบมันก็ให้อะไรกับเรามาก ลองดูซินะ ลองทำสิ่งที่เราไม่เคยทำ ดูซิมันให้อะไรดีมากกว่าความเคยชินธรรมดา" ผู้นำกลุ่มเห็นว่าสมาชิกคนนี้รู้สึกอัดอัดอย่างมาก นั่งกระสับกระส่ายไปมา ผู้นำกลุ่มจึงบอกให้เขาได้สบายใจว่า ถ้าเขาไม่พร้อมที่จะเล่า ก็ไม่เป็นไร ไม่ต้องสนใจ ปรากฏว่าเขาชอบที่จะให้คนอื่นดูรูปท่อนชีวิตของเขา แต่ไม่ยอมจะเล่าให้ใครฟังนอกจากผู้นำกลุ่ม ผู้นำกลุ่มจึงเลิกกลุ่มทันที และเปิดโอกาสให้สมาชิกคนอื่นได้ อยู่ตามลำพังกับผู้นำกลุ่มเพื่อที่เขาจะได้พูดในสิ่งที่เขาอยากพูด ผู้นำกลุ่มใช้เวลาในการให้ คำปรึกษา (Counseling) แก่สมาชิกคนนี้อย่างเต็มที่จนเขารู้สึกสบายใจจนลุกขึ้นแล้วจึงได้ กลับไปพักผ่อน

ในเช้าวันรุ่งขึ้นซึ่งเป็นช่วงสุดท้ายของการเข้ากลุ่มนั้น ผู้นำกลุ่มได้เห็นว่ากิจกรรม Road of Life ได้ทำให้สมาชิกเข้าใจใจตนเองอย่างแท้จริง ได้รู้สึกและเข้าใจตนเอง และผู้อื่นอย่างมาก ซึ่งถ้าจะว่าไปกระแสของกลุ่มได้ดำเนินมาถึงความผูกพันเป็นหนึ่งเดียวแล้ว ผู้นำกลุ่มอยากให้สมาชิกได้ใกล้ชิดกันมากขึ้น ได้มีโอกาสแสดงความใส่ใจต่อกันมากขึ้นราวกับ เป็นคนในครอบครัวเดียวกัน ประกอบกับเวลาที่อยู่ในกลุ่มน้อยลงทุกที ผู้นำกลุ่มจึงได้เล่นอ กิจกรรม Roll and Rock เพื่อให้สมาชิกจะได้แสดงความรัก ความเข้าใจ ความใส่ใจ ให้ซึ่งกันและกัน เพื่อให้สมาชิกที่ได้รับเกิดความอบอุ่น เกิดความผูกพันกับ... ..อื่น ในช่วงขณะที่ทำกิจกรรมนี้ สมาชิกมีความเข้าใจ ดีใจทำกิจกรรมนี้อย่างมาก ไม่มีเสียงพูดคุยกัน เสียง นิดเดียว สมาชิกมีความห่วงใยทบทวนอกันจนเห็นได้ชัดเจน ทุกคนทำกิจกรรมอย่างขำ ๆ นุ่มนวล และเมื่อถึงคราวที่สมาชิกมีเรื่องไม่สบายใจเป็นตุ๊กตาล้มลุก สมาชิกคนอื่นจะบรรจง ทำอย่างทบทวนม อย่างตั้งใจมาก ๆ เสมือนจะสื่อบางอย่างให้สมาชิกได้มีความสุขที่สุด มี ก้าวใจมาก ๆ เช่น สมาชิกคนหนึ่งได้บอกกับกลุ่มว่า "รู้สึกอบอุ่นมาก มันรู้สึกปลื้มชะชะงัน บอกไม่ถูกมันมันขึ้นมา เภาใจใส่ดีมากเลยทุกคนเลย แล้วตอนที่เขาคอยก็พยายามให้เค้า รู้สึกอบอุ่นให้มากที่สุด คือเหมือนกับที่ เราได้รับมา" หลังจากที่ได้เสร็จกิจกรรมนี้แล้ว ผู้นำกลุ่มก็ เล่นกิจกรรมสุดท้ายให้สมาชิกได้ทำคือ Impression Go - Round เพื่อให้สมาชิกได้รู้ว่า เวลาที่จะได้อยู่ร่วมในกลุ่มก้าวส่งจะสิ้นสุดลงแล้ว โอกาสที่จะได้เข้าร่วมกลุ่มเช่นนี้อีกจะมีหรือ ไม่นั้น ยังไม่อาจกล่าวได้ ฉะนั้น ในช่วงสุดท้ายของการเข้ากลุ่มนี้ จึงเปิดโอกาสให้สมาชิกได้

บอกถึงความประทับใจที่มีต่อกันในช่วงของการได้มาอยู่ร่วมกันในกลุ่มซึ่งจะทำให้สมาชิก
 ได้รู้สึกว่าการแท้จริงแล้วตนก็มีคุณค่า มีความหมายต่อผู้อื่นเช่นกัน ซึ่งจะทำให้เขากลับไปใช้
 ชีวิตในสภาพแห่งความเป็นจริงได้อย่างมีความสุข ในช่วงที่สมาชิกได้บอกกล่าวถึงความ
 ประทับใจซึ่งกันและกันนั้น สมาชิกบางคนถึงกับน้ำตาไหลด้วยความดีใจ บางคนถึงกับ
 ล่วมกอดกัน ภายหลังจากที่เสร็จสิ้นกิจกรรมนี้แล้ว มีสมาชิกคนหนึ่งได้กล่าวกับกลุ่มว่า
 "คือพี่ขอฝากอีกนิดนะฮะว่าน้องทุกคน พี่ยินดีช่วยเหลือ มีความรักต่อน้องมาก มีความผูกพัน
 มาก ซึ่งครั้งนี้รู้สึกประทับใจจริง ๆ ที่เขา พี่ขอเขียนเบอร์โทรศัพท์ที่ด้านหลัง ถ้าใครมี
 ปัญหาหรือสิ่งอะไรที่ต้องการช่วย พี่ยินดีเลยนะฮะ โทรศัพท์ไปเลยนะฮะ พี่ยินดีเสมอ"
 หลังจากนั้น ผู้นำกลุ่มจึงกล่าวปิดกลุ่มและให้สมาชิกได้พักผ่อนสักครู่ จึงให้เขาแบบวัดความ
 เจริญส่วนบุคคล และแบบสอบถามประเมินผลการเข้ากลุ่ม จากนั้นจึงเก็บของขึ้นรถเดินทางกลับ
 กรุงเทพฯ ฯ ในช่วงระหว่างเดินทางกลับกรุงเทพฯ ฯ กลุ่มมีความผูกพันกันจนได้จัดเล่น
 สมาชิกนั่งรวมกันเป็นกลุ่ม ร้องเพลง กระเช้าเข้าเหย้ากัน เมื่อรถมาถึงกรุงเทพฯ ฯ
 สมาชิกช่วยอาสาไปส่งสมาชิกหญิงถึงที่บ้านแล้วแยกย้ายกันกลับบ้าน

สรุป ช่วงระยะเวลา ของการเข้ากลุ่มและกิจกรรมที่ใช่ ดังนี้

วัน/เวลา	กิจกรรมที่ใช่	กระแสของกลุ่ม
<p>25 พ.ย. 2526</p> <p>13.30-17.00</p> <p>20.00-23.00</p>	<p>แนะนำตนเอง</p> <p>1 Two Foot Square</p> <p>2 Group Massage</p>	<ul style="list-style-type: none"> - การเริ่มต้นอย่างคลุมเคลือสับสน - การอธิบายรายละเอียดในเรื่อ นอกกลุ่ม - ความกล้าที่จะแสดงความรู้สึกที่แท้จริงของตนเอง - การเริ่มสำรวจและใส่ใจตนเอง - ความไว้วางใจ
<p>26 พ.ย. 2526</p> <p>8.30-12.00</p> <p>13.30-15.00</p> <p>15.00-17.00</p> <p>20.00-23.00</p>	<p>Road of Life</p> <p>Road of Life (ต่อ)</p> <p>Trust Walk</p> <p>Road of Life (ต่อ)</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ความกล้าที่จะแสดงความรู้สึกที่แท้จริงของตนเอง - การเริ่มสำรวจและใส่ใจตนเอง - ความไว้วางใจ - การเปิดเผยตนเองอย่างแท้จริง - ความใส่ใจซึ่งกันและกัน - การได้รู้สึกตนเองอย่างเต็มที่ - การเป็นตัวของตัวเองอย่างเต็มที่ - การให้อภัยย้อนกลับ - การยอมรับซึ่งกันและกัน - การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมภายในกลุ่ม - ความไว้วางใจ - ความใส่ใจซึ่งกันและกัน <p>(เช่นเดียวกับในช่วงแรกที่ยังกิจกรรมนี้)</p>

วัน/เวลา	กิจกรรมที่เข้า	กระแสของกลุ่ม
27 พ.ย. 2526		
8.30-10.30	Roll and Rock	- ความไว้วางใจ - ความใส่ใจซึ่งกันและกัน - การยอมรับซึ่งกันและกัน - ความผูกพัน เป็นหนึ่งเดียว - การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมภายในกลุ่ม
10.30-13.00	Impression Go - Round	- ความผูกพัน เป็นหนึ่งเดียว
14.00-16.30		- การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมภายในกลุ่ม
16.30-17.00	ปิดกลุ่ม	- ความผูกพัน เป็นหนึ่งเดียว - การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมภายในกลุ่ม

2.4 ผู้วิจัยให้กลุ่มควบคุมทำแบบวัดความเครียดส่วนบุคคลในวันรุ่งขึ้นถัด

จากวันสิ้นสุดกลุ่ม

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่ามัธยฐานเลขคณิต (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ของคะแนนแบบวัดความเครียดส่วนบุคคลครั้งทดสอบก่อนการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

2. หาค่ามัธยฐานเลขคณิต (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ของคะแนนแบบวัดความเครียดส่วนบุคคลครั้งทดสอบหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

3. นำค่าที่ได้ในข้อ 1 และ 2 มาทดสอบความแตกต่างโดยใช้ค่าที (t-test)

ของแมกเนมาร์ (McNemar) (Cook & Campbell 1979 : 182-196; Kenny 1975 : 345-362)

4. หาค่ามัธยฐานเลขคณิต (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนในแต่ละด้านของแบบวัดความเจริญส่วนบุคคลครั้งที่ทดสอบก่อนการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
5. หาค่ามัธยฐานเลขคณิต (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนในแต่ละด้านของแบบวัดความเจริญส่วนบุคคลครั้งที่ทดสอบหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
6. หาค่าที่ได้ในข้อ 1 และ 2 มาทดสอบความแตกต่างโดยใช้ค่าที (t-test) ของแมกเนมาร์ (McNemar)